

Jeg vil godt spørge den radikale ordfører, om hun er bekendt med, hvor mange ansøgere der egentlig har ramt det loft på 750 dyreenheder, hvor mange der altså er blevet stoppet af den lovændring, som De Radikale har været med til at gennemføre.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til hr. Kristen Touborg: Hr. Kristen Touborg har jo ret i, at 22.500 fedesvin simpelt hen er en fabrik af dimensioner. Det, der er sket med landbruget, er jo, at det ikke længere er heste, grise, køer og får og et lille flag ude i hjørnet ved festlige lejligheder. Det er blevet industriproduktion.

Det kan man beklage, men det ved jeg ikke engang, om jeg vil gøre. Jeg synes bare, at man skal have nogle miljøregler, der gør, at det her bliver styret, så folk kan holde ud at bo ved siden af det, for det stinker jo værre, end jeg ved ikke hvad. Og det ødelægger jo, om jeg så må sige, også det åbne land, at man lægger de der store fabrikker derude.

Nej, jeg ved ikke, hvor mange der er blevet stoppet af landbrugsloven, men jeg ved, at de i hvert fald ikke kan blive dobbelt så store.

Hr. Ebbe Kalnæs sagde, at der ikke var meget power på mine udtalelser om de der begrænsninger, der er kommet i konkurrenceloven og landbrugsloven og andre lovgivninger, hvor vi har forsøgt os: Jamen det kan da godt være, at hr. Ebbe Kalnæs synes det, men vi har i hvert fald gjort, hvad vi kunne for at lave nogle forlig, specielt i sidste omgang med konkurrenceloven her med højre side af salen, for vi kunne jo godt have lavet det skrapere med venstre side af salen – tror jeg; men jeg har slet ikke været inde i den lovgivning – men det var der jo ligesom ikke interesse for, heller ikke fra hr. Ebbe Kalnæs' eget parti.

Søren Kolstrup (EL):

Der er jo en modsætning mellem på den ene side redegørelsens markering af, at udkantskommunerne har tilbagegang befolkningsmæssigt, og så på den anden side de pæne og flotte ord om levedygtige landdistrikter, bedre beskæftigelse, varierende service-, kultur- og fritidstilbud, realistiske bosætningsmuligheder og betragtningen om det fælles ansvar både fra Folketingets, regeringens og kommunernes side. Så kan man spørge: Hvad kan man gøre ved den modsætning, at vi i hvert fald i nogle kom-

muner oplever tilbagegang og på den anden side her udtrykker en vilje til at gøre noget ved det?

Som Enhedslisten ser det, er der to linjer:

På den ene side kan man vælge det, man kunne kalde puljelinjen, altså sætte nogle penge af og så foretage en symptombehandling. Lad mig straks sige, at det er bedre end ingenting. Den anden linje er en linje, der mere markant kunne ændre udviklingen og sørge for en regional lighed i langt højere grad ved at gå ind og ændre på strukturforholdene. Som vi ser det, vil vi pege på 4-5 løsninger:

For det første en landbrugsreform, der sikrer, at langt mere jord kommer på jordrentevilkår, så folk, der er engagerede i et alsidigt jordbrug, i økologisk jordbrug, har mulighed for at komme ind og drive et sådant. Generelt tror vi, at økologisk omlægning og herunder en langt mere alsidig jordbrugsproduktion kan stimulere en lang række småindustrier. Det kan f.eks. være hør og hamp, som bruges til tekstiler eller erstatning for plast, altså overhovedet økologisk nonfood-produktion. Det er det ene forhold.

Det andet er, at man sikrer sig gode trafikforhold, herunder ikke mindst kollektive trafikforhold. Det er jo meget betegnede, at selv om man har kunnet hævde, at privatbilismen måske kan løse problemerne på landet, så vil der altid være nogle borgere, børn, unge, gamle, som har behov for et ordentligt kollektivt trafiktilbud, uanset om man går ind for lidt eller meget privatbilisme.

Det tredje forhold, vi har været inde på, er, at der er nogle ordentlige servicetilbud, og herunder ønsker Enhedslisten, at vi har et Post Danmark, der er af en sådan karat, at det også kan give servicetilbud i landdistrikterne. Vi vil meget gerne arbejde for, at posten igen kommer til at blive et direkte statsforetagende, og om fornødent i det mindste sikre, at det i den nuværende form ikke i så høj grad bliver drevet som en forretning. At det f.eks. skal give et dundrende overskud, finder vi ganske meningsløst.

Endelig skal vi pege på, at en god spredning af uddannelsesmuligheder er utrolig væsentlig for landdistrikternes udvikling.

Så kan jeg i parentes sige, at jeg er meget enig med den radikale ordfører i, at det er vigtigt at fastholde lukkeloven, og jeg kan kun ønske den radikale ordfører, at hendes synspunkter må brede sig også internt i Det Radikale Venstre.

Til sidst skal jeg gøre opmærksom på, at den udvikling, vi står over for, jo ikke skyldes en